

DRWECA

z dodatkami: „Opiekun Młodzieży“, „Nasz Przyjaciel“ i „Rolnik“

„Drwęca“ wychodzi 3 razy tygodniowo we wtorek, czwartek i sobotę rano. — Przedpłata wynosi dla abonentów 1,35 zł z doręczeniem 1,50 zł miesięcznie. Kwartalnie wynosi 4,00 zł, z doręczeniem 4,50 zł. Przyjmuje się ogłoszenia do wszystkich gazet.

Cena ogłoszeń: — Wiersz w wysokości 1 milimetra na stronie 6-lamowej 10 gr, na stronie 3-lamowej 30 gr, w tekście na 2 i 3 stronie 40 gr, na 1 stronie 50 gr, przed tekstem 60 gr. — Ogłoszenia zagr. 100% więcej.

Numer telefonu: Nowemiasto 8.

Druk i wydawnictwo „Drwęca“ Sp. z o. p. w Nowemmieście.

Adres telegr.: „Drwęca“ Nowemiasto-Pomorze.

Rok VII.

Nowemiasto-Pomorze, Sobota, dnia 26 listopada 1927.

Nr. 140

Rząd ma możność przekonania się, co warta jest żydowska wdzięczność.

Żydzi zamach majowy powitali z wielkim entuzjazmem — a nawet go czynnie poparli. W dniach walk bratobójczych liczne zastępy zbrojnych żydźków widział w szeregach zamachowców. Rząd pomajowy dużo też dla żydów okazał zyczliwości. Szedł poważnie po linii ich życzeń — niedawno temu na łamach gazety wyliczyliśmy, co wszystko żydzi, mianowicie w dziedzinie kulturalnej osiągnęli za czasów obecnego rządu, a w dziedzinie gospodarczej osiągnięte korzyści są niemiernie znaczne. To też żydzi nie szczędzili rządowi pochwał i uznania. Mianowicie okazywali dużo względów marsz. Piłsudskiemu. Przecież niedawno temu ze strony żydowskiej przyrównano go do Józefa Egipskiego, który żydom był mężem opatrznościowym. Zdawałoby się więc, że za temi pochwałami i pochlebstwami pod adresem rządu pójdą i czyny — że mianowicie czynem dowiodą żydzi swej wdzięczności za tyle dobrodziejstw, które im przypadły w udziale za rządów pomajowych. Ale biada temu, który kiedykolwiek nadzieję położył we wdzięczności żydowskiej. Jeszcze nigdy pewno ona się nie ziściła. Tego też doświadcza obecnie nasz rząd. Otóż dla mających się w niedługim czasie odbyć wyborów rząd szuka poparcia. Narodowe stronnictwa mu go odmawiają, a rząd o nie też nie zabiega. Zdawałoby się mogło, że użyczy mu jej w całej pełni żydostwo w Polsce, które przecież za czasów obecnego rządu tak się ma dobrze. Tymczasem, co się dzieje? Wobec nadchodzących wyborów poczyna się tworzyć blok mniejszości narodowych, jednoczący wszystkie wrogie państwu żywioli. I otóż w skład tego bloku antypaństwowego garną się i żydzi i to z wielkim zapalem. Jak pisze „Ilustrowany Kurjer Krakowski“, to nie tylko społeczeństwo polskie, nie tylko opinia dziwi się tej robocie żydowskiej, ale również i rząd ocenia ją z należytym krytycyzmem i tolerować jej nie myśli. Pisma bowiem zbliżone do rządu, przedewszystkiem „Epoka“, wystąpiły ostro przeciw tej antypaństwowej robocie, w której żydzi wysuwają się na pierwszy plan, nazywając poczynania te żydowskie spiskiem przeciwko państwu inspirowanym i podsycanym.

Trzeba nam tu przedewszystkiem zaznaczyć, że „Ilustrowany Kurjer Krakowski“ mija się z prawdą twierdząc, że społeczeństwo polskie i opinia się dziwi temu niewdzięcznemu postępowaniu żydów. Całe narodo-wo czujące i uświadomione społeczeństwo nigdy co do lojalności żydów w Polsce najmniejszej nie robiło sobie iluzji więc i dziwić się nie ma przyczyny obecnemu postępowaniu żydów. Przez całe wieki swego pobytu w Polsce już chyba każdemu, który chce się czegoś nauczyć z historii, dowiedli oni bowiem zbyt jaskrawo i namacalnie, że żyd nigdy lojalnym obywatelem Polski nie był i nie będzie. Brać to zawsze żydzi będą to, co im się daje dla nich korzystnego, a ciągle wołać będą o więcej — wiecznie niezadowoleni z tego, co otrzymali i co już posiadają — ale dać coś, do tego to już nikt żyda nie nakłoni. „Kurjer Krakowski“ — w swym nieuleczalnym optymizmie jeszcze nie przestał się łudzić, przynajmniej co do żydów Małopolski — kładąc im pochlebstwem i andronami co do ich rzekomej wyższości i intelektualności nad wszystkimi innymi żydami w Polsce. Myśli, że choć tych żydów powstrzyma od złączenia się z blokiem mniejszości narodowej. Pozostawmy „Kurjerowi“ tę iluzję. „Kurjer Krakowski“ swój artykuł, omawiający to stanowisko żydów w sprawie utworzenia bloku mniejszości, zatytułował: „mądry żyd po szkodzi“ — ale bardziej właściwym byłby nagłówek: „mądry polak po szkodzi“, a mianowicie w tem znaczeniu, że mądrymi po szkodzi są jedynie ci polacy, którzy żydom wierzą i na ich wdzięczność liczą.

Wyjazd prymasa Polski do Rzymu.

Warszawa, 19. 11. Dnia 6 grudnia prymas Polski ks. kard. Hlond wyjedzie do Rzymu, celem otrzymania z rąk papieża kapelusza kardynalskiego.

Każdy z nas ma co pewien czas pewną gotówkę.

Nie chowajcie pieniędzy u siebie w domu, lecz składajcie je do

Kasy Oszczędności Pow. Lubawskiego

w Nowemmieście lub w Lubawie,

kłóra je oprocentuje

za wypowiedzeniem dzien. 5 1/2%	} w stosunku rocznym
„ „ miesięcznem 6 %	
„ „ kwartalnem 7 %	
„ „ półrocznem 9 %	

Za całość i bezpieczeństwo wkładów ręczy w drugim rzędzie powiat lubawski.

Książeczki nasze będą przyjmowane jako kaucja od władz państwowych etc.

Władzom podatkowym się nie udziela informacyj co do złożonych u nas kapitałów.

Witos ponownie wybrany prezesem „Piasta“.

W dniach 10 i 20 listopada rb. obradowała Rada Naczelna P.S.L. „Piasta“. Tematem obrad były znane już uchwały zarządu głównego. W dyskusji wypowiadali się niemal wszyscy obecni w liczbie 75. Wszystkich mówców pod względem programowym cechowała jednomyślność, zaś ujawniane różnice pod względem faktycznym znamiłowało jednak wspólne gorące pragnienie jednolitości stronnictwa.

Na skutek podania się zarządu głównego do dymisji, przeprowadzono wybory nowego zarządu. Prezesem stronnictwa wybrany został przez akklamację dotychczasowy prezes W. Witos.

Następnie w tajnym głosowaniu zostali wybrani na wiceprezesów: marszałek M. Rataj, Narcyz Potoczek, Paweł Bobek, Jan Dębski, Leopold Skulski; na sekretarzy: A. Niedbański i M. Michałkiewicz; na członków A. Średniawski, M. Piątek, R. Wasilewski, W. Ostrowski, J. Pieniążek, L. Śmietana, S. Osiecki, A. Erdman, W. Kulerski, P. Sobczyk, P. Chwaliński, E. Chmielewski. Ze względu na konieczność załatwienia aktualnych

zagadnień, w okresie wyborczym postanowiono odbyć wkrótce drugie posiedzenie.

Po zwycięstwie Witos.

Warszawa, 22. 11. Rada naczelna stronnictwa ludowego „Piast“ zakończyła się sukcesem prezesa Witos. Zabiegi sanatorów, zmierzające do rozbicia stronnictwa, a przedewszystkiem do usunięcia pos. Witos z prezesury partji zgoła się nie powiodły.

Z uchwał „Piasta“ widać, że stronnictwo podejmie starania o współdziałanie z innymi stronnictwami także na ziemiach rdzennie polskich. Chodzi tu przedewszystkiem o współdziałanie z Chrz. Demokracją. Pp. Witos i Kiernik prowadzili od dłuższego czasu rozmowy z pos. Chacińskim. Zdaje się, doprowadziły one do pewnego zbliżenia. Ostateczne decyzje zapadną dopiero w przyszłym tygodniu, gdyż około niedzieli i jedni i drudzy będą już mieli definitywne uchwały swych grup.

Memorjał żydowski do premiera.

Dotychczasowe ustępstwa sanacji nie zaspokoiły „skromnych“ wymagań „narodu wybranego“

Warszawa, 22. 11. Stosunek żydów do przyszłych wyborów nie jest jeszcze dostatecznie wyjaśniony. Ataki prasy rządowej na żydów z powodu usiłowań wznowienia 16-ki podnieciły tylko napięcie pomiędzy rządem a żydami. Przedstawiciele kupiectwa żydowskiego, którzy do niedawna nie widzieli, jak mają postępować, wobec statnich ataków, raczej zaczynają się skłaniać do utworzenia 16 tki.

„Korespondencja warszawska“ podaje wiadomość o sensacyjnym memorjale, przedstawionym pod koniec października p. premierowi w kwestji żydowskiej.

Memorjał wskazuje, że dotychczas udzielone żydom ulgi nie są zadowalające, gdyż takie postulaty, jak kwestja odpoczynku niedzielnego, zniesienie prawnych ograniczeń żydów, utrudnianie w Wielkopolsce żydom nabywanie nieruchomości, nieuposazanie szkolnictwa żydowskiego w subwencje, niedostateczne w porównaniu z wyznaniem katolickim dotowanie wyznania żydowskiego pozostają w dalszym ciągu niezaspokojone. Memorjał wyraża przekonanie, iż premier udzieli na te postulaty wyjaśniającej odpowiedzi.

To coś w rodzaju dawniejszych rosyjskich stosunków.

Warszawa, 23. 11. Do sędziego śledczego, prowadzącego tu sprawę Eustachiewicza, wpłynęło doniesienie na ptk. rez. Obalskiego, który, jak wiadomo, łącznie z Preissem jest głównym oskarżycielem Eustachiewicza. Według tego doniesienia Obalski namawiał jednego z członków Zw. Hallerczyków, aby tenże dostarczył mu słynnej ulotki o gen. Zagórskim. Obalski

twierdził, iż chce przetłumaczyć ulotkę na język francuski i rozesać ją zagranicę. Równocześnie Obalski pytał Hallerczyka, czy nie mógłby on postarać się o koperty z nadrukami firm żydowskich, gdyż w takich kopertach łatwiej będzie wysłać ulotki zagranicę bez zwracania uwagi policji. Obalski został ze Zw. Hallerczyków usunięty.

100 milj. mk. na poparcie Niemczyzny w Prusach Wschodnich.

Berlin, 23. 11. „Der Tag“ donosi, że gabinet Rzeszy ma rozpatrywać w najbliższych dniach projekt

dotkowego kredytu do budżetu w wysokości 100 milionów mk. na cele poparcia wschodniej obrony pogranicza a w szczególności dla Prus Wschodnich.

